

[Tholstrup.]

hvis de ønsker varer fra Rusland, bare man kan finde varer, der er gode nok. Med hensyn til skibsleverancerne ved vi, at danske redere i stor udstrækning må henvende sig til udenlandske værfter, fordi de danske værfter er optaget flere år frem i tiden.

Udvalgets ordfører (Lars P. Jensen): Jeg vil gerne på mit partis vegne gøre nogle bemærkninger til de ændringer, som hele udvalget er enedes om.

Når vi kan stemme for det ændringsforslag, der betyder, at man kun kan føre varer fra friliste til bunden liste med vareforsyningsudvalgets tilslutning, er det, fordi der herved kun lovfæstes en praksis. Andet sker der reelt ikke. Om det står i loven eller ej, er efter min opfattelse ligegyldigt. Jeg tror ikke, der vil være nogen minister, uanset hvilken farve hans regering vil have, der ville gøre en sådan gerning uden at have rygdækning, som man siger, i vareforsyningsudvalget. Jeg kan kun huske tre tilfælde, hvor spørgsmålet har været på tale. Den ene gang var, da den højtærede økonomiminister som handelsminister førte varegrupper for omkring 900 mill. kr. til bunden liste. Det skete ved lov. Det ærede medlem hr. Weikop har dernæst engang ført noget tilbage til bunden liste med tilslutning fra vareforsyningsudvalget. (Weikop: Det var dog ikke for 900 mill. kr.!). Nej, men det var i princippet det samme. Og da hr. Rytter var handelsminister, nægtede vareforsyningsudvalget ham tilladelse til en tilbageførelse til den bundne liste.

Med hensyn til ændringen i § 10, hvorefter det bliver tilladt at indbringe en afgørelse fra ankenævnet for domstolene, således at det ikke som nu er ministeren, der har den endelige afgørelse, vil jeg gerne minde om, at jeg ved sidste behandling af denne lov udtalte, at når vi havde monopolloven færdigbehandlet og havde set, hvilke linier der var lagt, kunne vi tage dette spørgsmål op igen til fornyet behandling. Det er det, der sker nu, idet bestemmelsen bliver bragt på linie med bestemmelserne i monopolloven.

Med hensyn til straffebestemmelserne har jeg ingen bemærkninger at gøre, og de

andre ændringer er jo kun af redaktionel karakter. At loven nu skal optrykkes, og at den skal forlænges til den 31. december 1956, har vi heller ingen bemærkninger at gøre til.

Det, der i og for sig er afgørende for, at vi ikke kan stemme for mindretallets underændringsforslag dels til formålsparagraffen og dels til § 5, er, at vi ikke har den opfattelse, at disse paragraffer kan kaldes for krigsprægede. Der står i formålsparagraffen, at ministeren under de herskende ekstraordinære forhold kan træffe visse foranstaltninger, herunder begrænsning af det indenlandske forbrug, sikring af landets forsyning med nødvendige varer samt ligelig fordeling af forhåndenværende varebeholdninger. Mindretallet vil have, at der skal stå, at dette kun kan ske, når det har til formål at løse de af Danmarks deltagelse i aftaler eller af samarbejdet med udlandet nødvendiggjorte opgaver. Det samme er tilfældet med § 5. Der står i den nuværende lov, at ministeren er bemyndiget til, når det skønnes påkrævet som følge af indtrådt eller truende international knaphed på råvarer eller halvfabrikata, at indføre de begrænsninger, som nævnes i den pågældende paragraf. Mindretallet foreslår, at dette nu kun skal kunne ske af hensyn til betalingsbalancen, og når det er nødvendigt af hensyn til Danmarks deltagelse i aftaler eller samarbejde med udlandet. Man kan vel i og for sig sige, at der sådan set ikke er så stor forskel, for selvom disse forhold skulle opstå og man skønner, foranstaltningerne er påkrævet af hensyn til en indtrådt eller en truende international knaphed på råvarer eller halvfabrikata, kan de jo ikke gennemføres i øjeblikket uden gennem vareforsyningsudvalget eller gennem en lov. Men det, der for os er afgørende, er som sagt, at vi ikke mener, at man kan kalde disse paragraffer for krigsprægede paragraffer, som bør slettes, fordi vi nu har fjernet os fra krigsårene, for de er netop sat ind for at kunne anvendes, såfremt de forhold opstår, som er karakteriseret i lovens § 1 og § 5.

Jeg ved godt, at man kan sige, at hvis en sådan situation opstår, hvis der opstår truende international knaphed, ja, så kan ministeren få en lov, men da er det spørgsmålet, om det ikke er for sent at få en sådan lov. Det er netop i en sådan situation,